

dat 't tweede ei gelegd is tot dat de jongen 6 à 7 dagen oud zijn, kan men 't mannetje uit de broeikooi verwijderen; 13 dagen na 't leggen van 't tweede ei komen de eerste jongen uit en de daaropvolgende dagen verschijnen de anderen, allen bijna geheel kaal en met gesloten oogen. De eieren, die 3 dagen na 't uitbroeden van 't eerste ei nog niet uit zijn, kan men gerust verwijderen, daar deze de jongen slechts hinderen. Ongeveer een week na hun geboorte openen de jongen de oogen. Ze groeien nu zeer snel en zoodra ze 12 à 13 dagen oud zijn moet men ze naar een ander nest overbrengen, daar 't wijfje dan reeds met de bouw van een volgend nest begint. Na ruim 4 weken kunnen de jongen, die dan zeer goed alleen eten, in een aparte kooi gezet worden. Tegen dezen tijd of al eerder tot ze 3 maanden oud zijn, moet men dagelijks nog een weinig raapzaad geven, dat eerst met kokend water overgoten en daarna in dunne lagen gedroogd moet worden (bij voorkeur op een doek). Dit voeder is door 't kokend water zacht geworden en laat zich, ook nadat 't weer gedroogd is, door de jonge vogels zeer gemakkelijk gebruiken. Jaarlijks krijgt men van één paar vogels gewoonlijk 3 à 5 broedsels.

Leeuwarden, Sept. 1901.

G. A. v. D. MEIJ,
leerling Instituut-Poutsma.

Hibiscus Trionum L.

Van den zomer vertelde een mijner kennissen mij, dat op het buitengoed van hare familie, toch zulk een mooie plant groeide. Ze beschreef de plant, maar ik kon haar niet zeggen wat 't was. Ze beloofde me nu als het kon een plant of tenminste een gedroogde bloem mede te brengen. In het einde van Augustus kwam ze met beide thuis. Nu

met de gedroogde bloem hebben we zoo'n beetje rondgesnuffeld in Heukels in de Flora van Heimans en Thijssse,

maar we konden het ware niet vinden, omdat de meeldraden en stampers of liever stijlen en stempels met het drogen wat geleden hadden. We moesten dus wachten tot de plant ons de gunst zou aandoen van te gaan bloeien. Knoppen waren er wel aan, maar ze gingen niet veel vooruit. Zeker door de reis en de verandering van grond. Eindelijk kwam er een bloem aan, maar was ik verhinderd door ziekte haar te teekenen. Maar met de mooie dagen die we nu het laatst hadden, kwam er een zoo goed vooruit, dat ik heden morgen de plant in een pot thuis kreeg en er tot mijn groot genoegen een prachtige bloem aan vond.

Teekening gaat hierbij. De bloemblaaden zijn geel met

donkerpurperen bijna zwarten voet. De buitenzijden der bloemblaaden zijn hier en daar lichtlila gekleurd. De lange stamper verdeelt zich in 5 stijlen ieder met een ronde stempel, alles donkerpurper. De meeldraden en de stamper zijn tot een buis vergroeid en de helmknoppen zijn oranje, wat prachtig doet tegen de donkere vlekken aan den voet der bloemblaaden. De kelk is doorschijnend en bestaat uit 5 opgeblazen bladeren, terwijl de bijkelk 10 of 12 kleine lijnvormige blaadjes heeft.

Twee jaar geleden werd deze plant gevonden door den eigenaar van het buitengoed „De Rees” bij Brummen en wel in een gedeelte, beplant met koren. Hij liet de plant opgraven en door den tuinman verzorgen, omdat hij niet gaarne zag, dat ze misschien verloren zou gaan. De tuinman won er zaad van, dat het volgend jaar weer werd uitgezaaid en zoo waren er nu dit jaar een aantal planten aanwezig, zoodat de dame, waarvan ik dit alles vernam er met een gerust hart een mede kon nemen.

Nu zouden we gaarne het volgende willen weten. Komt deze plant in ons land meer voor en waar? In Heukels staat ééns bij Deventer gevonden. In Heimans en Thijssse heb ik het niet kunnen vinden. In welk land is deze plant inheemsch en waarmee kan hij vermoedelijk in ons land zijn gekomen.

Ook aan mijnheer Heukels zend ik een gedroogde bloem met beschrijving, misschien vindt hij het belangrijk.

12 October 1900.

Th. W. v. S.

Hibiscus Trionum is afkomstig uit het Donaugebied en zal wel met graan zijn ingevoerd.

R.

Een mooi vogeltje.

Het in afl. 3 van *De Levende Natuur* beschreven vogeltje is te Nijmegen ook in meerdere exemplaren gezien en is er ook een dood exemplaar gevonden. De naam is hier „withalsvliegenvanger” en gelijkt die vogel geheel op de gekleurde afbeelding in Von Berlepsch „Der gesammte Vogelschutz” van de *Muscicapa atricapilla*.

Volgens waarnemen komt het vogeltje hier te Nijmegen meer voor, maar blijft zelden langer dan een dag of vijf in het voorjaar. Soms broedt die vliegenvanger in Limburg.

De heer Von Berlepsch deelt mede, dat deze vliegenvanger met de spechtmees en de boomkruiper in het bosch en langs de boschranden voorkomt, verder dat die. evenals die vogels, nestelt binnen in het stamhout van boomen. Spechtmees en boomkruiper komen in de omgeving van Nijmegen wel voor en heeft de afd. Nijmegen en omstreken van de Ned. Ver. t. b. v. dieren — waar de withals vliegenvanger gezien is — nestklossen model A aangeslagen, in de hoop, dat vogeltje tot nestelen te brengen.

Onmogelijk is dat toch niet, omdat de hoofdzaak wel schijnt te zijn of er wat bosch in de buurt is; maar een tweede oorzaak van niet nestelen kan zijn dat de poppen wegblijven, wat met het oog op den bekenden overmaat van mannen in ieder broedsel zeer waarschijnlijk is. Om die oorzaak weg te nemen, vestig ik nu gaarne de aandacht op uw slotzin van het aangehaalde artikel, omdat die een aanwijzing bevat waarvan hulp verwacht mag worden. Nu de withalsvliegenvanger zoo overal gezien is, is er dan ook meer kans op dat er ook poppen onder de partij zullen zijn. Wanneer nu uw correspondenten, die de vogel gezien hebben, ook nestklossen aan wilden slaan, dan wordt de kans op een broedsel zeer verhoogd en daarmee het begin geopend om een mooi vogeltje, dat tevens een zeer nuttige vogel is, wat verder inheemsch te krijgen.

Nijmegen.

F. J. AV. VOLLENHOVEN.

Muscicapa atricapilla heeft dit jaar gebroed te Den Burg op Texel. De familie kuierde op Koninginneverjaardag heel vergenoegd op de Steenen Plaats.

JAC. P. TH.

Ter navolging.

Bijgaande zend ik U twee photo's van voorwerpen welke in mijn bezit zijn en waarvan ik hoop, dat de reproducties den lezers van „de Levende Natuur” eenig belang zullen inboezemen.

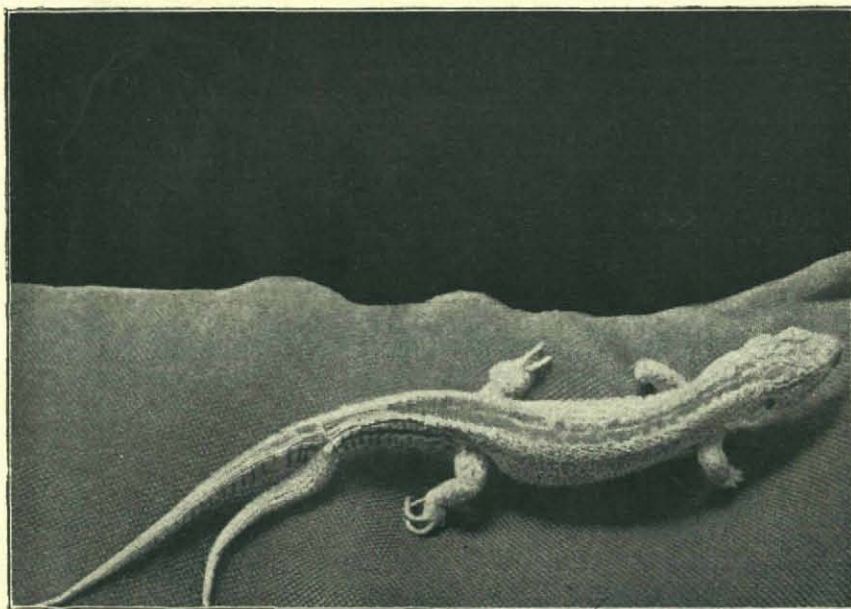
De eerste photo is zooals u ziet, die van een hazekop

Hazekop met olifantstanden.

op natuurlijke grootte), waarbij zich het verschijnsel heeft voorgedaan van het doorgroeien van drie der snijtanden tot z. g. n. olifantstanden.

De tweede geeft eene reproductie (op ongeveer $\frac{2}{3}$ der

Hagedis met twee staarten

nat. grootte) van een mannelijk exemplaar van *Lacerta agilis*, destijds in de duinen bij Noordwijk gevangen.

Daar beide gereproduceerde voorwerpen nog al sterk van 't normale afwijken, meende ik dat de reproductie in „de „Levende Natuur” wel waard waren.

Als bijgaande verklaring diene, dat de voorwerpen ter duidelijke reproductie op een stuk zwart lustre gelegd waren, van daar de gekorrelde ondergrond.

Hopende ter gelegener tijd nog eens iets belangrijks te kunnen aanbieden.

Haarlem.

DR. M. J. F. SCHUTTE.

Hoe meer hoe liever. (Red.)

In deze vacantie vond ik op de heide nabij de boerderij *Kwaden Oord* (ten N. v. Renkum) in een zandweg onder den overhangenden heidekant een achttal mierenleeuwen.

Amsterdam.

S. ABRAMSZ.

L.l. Zondag was ik in Loenen o/d Veluwe in staat de middelste bonte specht van zeer nabij waar te nemen. Zeer duidelijk viel nu het onderscheidende ontbreken van de zwarte knevelvlek op.

In 't zelfde laantje van knoteiken vond ik een nest van *Dendrocopus minor* met 3 eieren, die 'k daar ze sterk aanzet waren, maar heb laten liggen.

Tiel.

HAGEDOORN.

Vogelbescherming.

Eenige weken geleden eene wandeling makende langs de korenvelden bij de Craillosche bosschen, en volop genietende van de overschoone natuur, werden wij nog meer in stemming gebracht door het opstijgen van een paar leeuweriken, die hun heerlijk lied, al hooger en hooger gaande, boven onze hoofden uitschetterden. Verrukt, en toch met veel weemoed oogde ik de dertjes na, want ik dacht aan een schrijven over leeuweriken van den heer Postma, in afl. II, jaargang VI van de *Levende Natuur*; en het kwam in mij op, hoe het toch mogelijk is, dat iemand op de gedachte kan komen om een vogel, zóó nuttig, zóó liefelijk, en met die behoefte aan ruimte en vrijheid, hem door zijn schepper ingegeven, te trachten te vangen, te kerkeren en er pastei van te maken voor lekkerbekken. Het eenige antwoord, dat op die gedachte te vinden is, is de *hebzucht* van den mensch; de hebzucht overstemt alle gevoelens, denkt over niets, maakt *wreed*; zou het zoo niet in de meeste gevallen zijn? De heer Postma geeft zelfs middelen aan, om *oud* en *jong* te vangen; (is dat het doel van de kennis der natuur? het zelf in bezit hebben van wat mooi is of mooi kweelt?) raadt zelfs onderhandelingen aan met vogelkoopers, alsof een verstandig en nadenkend mensch zoo iemand niet moest schuwen; is er wel wreeder

persoonlijkheid te bedenken dan een vogel-vanger? Voigt hem eens in 't najaar, al zijne soorten van wreede vallen, netten en strikken worden in 't werk gesteld; (en vooral is dit dubbel wreed bij het vangen van leeuweriken;) zoodra de netten zijn gespannen, zet de vogelaar zijn aas neer, waarvoor hij in den regel vinken, distelvinken en vlasvinken kiest. De vinken zijn de oogen uitgestoken, en uiten voortdurend langgerekte kreten en zingen als andere vogels zwijgen. De vogelaar zet deze stakkerds in hun kooien in en om gaten, nabij of onder zijne netten, die dan den ondergang worden van meerdere slachtoffers.

Wat nu den leeuwerik aangaat; de vogelaar kent hem als een gezellige vogel, en dat hij gaarne met zijn makkers meedoet in het spel. Hij plaatst een lijmslang op eenigen afstand van zijn eigen verborgen plaats (meestal een ragebootste hut van loof en bladeren) aan den stang een touw; aan het einde van dat touw bevestigt hij leeuwerikken, wier pooten hij met sterk garen aan elkaar bindt, zoodat zij ze niet meer kunnen gebruiken. Bemerkt nu de wreedaard een vlucht leeuwerikken, kenbaar aan hun eigenaardig gefluit, trekt hij snel en met alle kracht aan het touw, en